

Običaji in narodna noša

Tudi na Dobravi je bil do druge svetovne vojne živ običaj, da so ob velikonočnih praznikih streljali z možnarji.

Velikonočno streljanje z možnarji na Dobravi okoli leta 1925 (Štefan Razinger)

Dodanes se je še ohranil običaj nošenja blagoslovljenega ognja od hiše do hiše. Včasih so hodili »ministrantje« iskat blagoslovljeni ogenj z Dobrave čez sv. Katarino v Zasip. V kasnejših letih so gospodinjke zakurile v kmečki peči pri Čopu ali pri Golobu, kamor je duhovnik prišel in blagoslovil ogenj, da so ga otroci lahko raznosili po hišah. S tem ognjem so gospodinjke zakurile štedilnike, kjer so potem kuhale in pekle velikonočne dobrote. Danes je ta običaj še vedno živ. Ogenj prinesejo otroci od doma, da ga pred cerkvijo blagoslovijo in ga potem raznosijo po Dobravi, Lipcah in Kočni. Z blagoslovljenim ognjem nato po domovih v čast praznikov prižgemo svečke in ognjišča. V vasi je namreč zelo malo hiš, kjer še kurijo v pečeh ali štedilnikih na trda goriva. Najbolj pomembno je, da se je običaj ohranil.

Nošenje blagoslovljenega ognja (Ana Stopar)

Po pripovedovanju Štefana Razingerja so se na Dobravi ob posebnih priložnostih oblekli v narodne noše. V noše, ki so jih imeli vsi odrasli družinski člani, so se oblačili ob cerkvenih praznikih, pa tudi na Jernejevo. Na ta dan je bil vse do druge svetovne vojne na Dobravi velik sejem.

Nekaj teh noš se je ohranilo. Štefan še danes obleče »jerhovce«, usnjene kratke hlače z naramnicami, ki jih je nosil že njegov oče. Pa tudi klobuk, ki si ga dene na glavo, je še iz tistih časov. Tako je kar lepo število vaščanov, ki se ob posebnih dogodkih še oblečejo v praznične noše, ki so bile in so še prisotne ob praznovanjih gasilcev, ki na Dobravi delujejo že več kot sto let.

Dobravci na Jernejevo okoli leta 1935 (Štefan Razinger)